

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého rozšířeného senátu)

15. září 2016 *

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině — Zmrazení finančních prostředků — Seznam osob, subjektů a orgánů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje — Zařazení žalobce jména na seznam — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Právní základ — Právo na účinnou soudní ochranu — Nesplnění kritérií pro zařazení na seznam — Zjevně nesprávné posouzení — Právo vlastnit majetek — Právo na dobrou pověst“

Ve věci T-340/14,

Andrij Kljujev, s bydlištěm v Doněcku (Ukrajina), zastoupený B. Kennellym, J. Pobjoyem, barristers, R. Ghersonem a T. Garnerem, solicitors,

žalobce,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené Á. de Elera-San Miguel Hurtadem a J.-P. Hixem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, zastoupenou D. Gauci a T. Scharfem, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU směřující ke zrušení zaprvé rozhodnutí Rady 2014/119/SZBP ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 66, s. 26) a nařízení Rady (EU) č. 208/2014 ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 66, s. 1) a zadruhé rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/364 ze dne 5. března 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2015, L 62, s. 25), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2015/357 ze dne 5. března 2015, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2015, L 62, s. 1), v rozsahu, v němž bylo jméno žalobce zařazeno na seznam osob, subjektů a orgánů, na které se vztahují tato omezující opatření, nebo bylo na tomto seznamu ponecháno, a podpůrně návrh na určení, že se na žalobce neuplatní čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119 ve znění rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/143 ze dne 29. ledna 2015 (Úř. věst. 2015, L 24, s. 16), ani čl. 3 odst. 1 nařízení č. 208/2014 ve znění nařízení Rady (EU) 2015/138 ze dne 29. ledna 2015 (Úř. věst. 2015, L 24, s. 1),

* Jednací jazyk: angličtina.

TRIBUNÁL (devátý rozšířený senát),

ve složení G. Berardis (zpravodaj), předseda, O. Czúcz, I. Pelikánová, A. Popescu a E. Buttigieg, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: G. Predonzani, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 27. dubna 2016,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobce Andrij Kljujev je bývalý ředitel kanceláře prezidenta Ukrajiny.
- 2 Projednávaná věc se týká omezujících opatření přijatých vzhledem k situaci na Ukrajině po potlačení demonstrací na Náměstí nezávislosti v Kyjevě (Ukrajina) v únoru roku 2014.
- 3 Dne 5. března 2014 přijala Rada Evropské unie na základě článku 29 SEU rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 66, s. 26). Téhož dne přijala Rada na základě čl. 215 odst. 2 SFEU nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 66, s. 1).

- 4 V bodě 2 odůvodnění rozhodnutí 2014/119 je uvedeno:

„Dne 3. března 2014 Rada rozhodla o zaměření sankcí na opatření pro zmrazení a zpětné získání majetku osob určených jako osoby odpovědné za zneužití ukrajinských státních prostředků a osoby odpovědné za porušování lidských práv na Ukrajině s cílem konsolidovat a podpořit právní stát a dodržování lidských práv na Ukrajině.“

- 5 Článek 1 odst. 1 a 2 rozhodnutí 2014/119 stanoví:

„1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náleží osobám určeným jako osoby odpovědné za zneužití ukrajinských státních prostředků a za porušování lid[s]kých práv na Ukrajině, a fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům s nimi spojeným, jak jsou uvedeny v příloze, nebo které jsou těmito osobami nebo subjekty vlastněny, drženy či kontrolovány.

2. Žádné finanční prostředky ani hospodářské zdroje se nepřímo ani nepřímo fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům uvedeným v příloze ani v jejich prospěch.“

- 6 Podrobná pravidla zmrazování finančních prostředků jsou stanovena v dalších odstavcích téhož článku.
- 7 V souladu s rozhodnutím 2014/119 ukládá přijetí opatření, jimiž se zmrazují finanční prostředky, a stanoví pravidla zmrazování finančních prostředků, která jsou věcně stejná jako v uvedeném rozhodnutí, nařízení č. 208/2014.
- 8 Jména osob, na které se vztahuje rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014 (společně dále jen „akty z března 2014“), jsou uvedena v totožných seznamech obsažených v příloze rozhodnutí 2014/119 a v příloze I nařízení č. 208/2014 (dále jen „seznam“) mimo jiné s odůvodněním tohoto zařazení.

- 9 Jméno žalobce bylo na seznam zařazeno s identifikačními údaji: „bývalý ředitel prezidentské kanceláře“ a s tímto odůvodněním:

„Osoba, proti níž je na Ukrajině vedeno trestní řízení za účelem vyšetření trestných činů v souvislosti se zneužitím ukrajinských státních prostředků a jejich nezákonným převodem do zahraničí.“

- 10 Dne 6. března 2014 zveřejnila Rada v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení určené osobám, na něž se vztahují omezující opatření stanovená akty z března 2014 (Úř. věst. 2014, C 66, s. 1). V tomto oznámení se uvádí, že „[d]otčené osoby mohou zaslat Radě žádost včetně podpůrných dokumentů, aby rozhodnutí o jejich zařazení na [...] seznam bylo znovu zváženo, [...]“.
- 11 V korespondenci, která probíhala v průběhu roku 2014, žalobce zpochybnil opodstatněnost zařazení svého jména na seznam a požádal Radu o provedení přezkumu. Rovněž požádal o přístup k informacím a důkazům, o něž se zařazení jeho jména na seznam opíralo.
- 12 Rada na žádost žalobce o přezkum odpověděla. Uvedla, že důvody uplatnění omezujících opatření vůči žalobci, obsažené v odůvodnění aktů z března 2014, podle ní nadále trvají. Co se týče žádosti žalobce o přístup ke spisu, Rada mu ze spisu zaslala několik relevantních dokumentů, mimo jiné i dokumenty ukrajinských orgánů ze dne 3. března 2014 (dále jen „dopis ze dne 3. března 2014“), ze dne 8. července 2014 a ze dne 10. října 2014 (dále jen „dopis ze dne 10. října 2014“).
- 13 Dne 29. ledna 2015 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2015/143, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2015, L 24, s. 16), a nařízení (EU) 2015/138, kterým se mění nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2015, L 24, s. 1) (společně dále jen „akty z ledna 2015“).
- 14 V rozhodnutí 2015/143 byla s účinností od 31. ledna 2015 upřesněna kritéria pro určování osob, jimž se zmrazují finanční prostředky. Článek 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119 byl konkrétně nahrazen tímto zněním:

„1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náleží osobám odpovědným za zneužití ukrajinských státních prostředků a za porušování lidských práv na Ukrajině, a fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům s nimi spojeným, jak jsou uvedeny v příloze, nebo které tyto osoby vlastní, drží či kontrolují.

Pro účely tohoto rozhodnutí se osobou odpovědnou za zneužití ukrajinských státních prostředků rozumí i každá osoba, kterou ukrajinské orgány vyšetřují v souvislosti se:

- a) zneužitím ukrajinských veřejných prostředků nebo majetku či se spoluúčastí na těchto činech nebo
- b) zneužitím pravomoci veřejného činitele za účelem neoprávněného zvýhodnění sebe nebo třetí osoby, čímž vznikla ztráta na ukrajinských veřejných prostředcích nebo majetku, či v souvislosti se spoluúčastí na těchto činech.“

- 15 Nařízení č. 208/2014 bylo v souladu s rozhodnutím 2015/143 změněno nařízením 2015/138.
- 16 Dopisem ze dne 2. února 2015 Rada informovala žalobce o svém záměru ponechat vůči němu omezující opatření v platnosti a zaslala mu dokument ukrajinských orgánů ze dne 30. prosince 2014 (dále jen „dopis ze dne 30. prosince 2014“), přičemž jej informovala, že se může vyjádřit. Dopisem ze dne 17. února 2015 žalobce Radu vyzval, aby své stanovisko přehodnotila a předložila mu případné další důkazy, které by její stanovisko odůvodňovaly.
- 17 Dne 5. března 2015 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2015/364, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2015, L 62, s. 25), a prováděcí nařízení (EU) 2015/357, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2015, L 62, s. 1) (společně dále jen „akty z března 2015“).

- 18 Rozhodnutím 2015/364 byl změněn článek 5 rozhodnutí 2014/119, a to tak, že platnost omezujících opatření týkajících se žalobce byla prodloužena do 6. března 2016. Rozhodnutím 2015/364 a prováděcím nařízením 2015/357 byl v důsledku toho nahrazen seznam.
- 19 V návaznosti na tyto změny bylo jméno žalobce na seznamu ponecháno s identifikačními údaji: „bývalý ředitel prezidentské kanceláře“ a s novým odůvodněním, které zní:
- „Osoba, proti níž ukrajinské orgány vedou trestní řízení z důvodu zneužití veřejných prostředků nebo majetku a v souvislosti se zneužitím pravomoci veřejného činitele za účelem neoprávněného zvýhodnění sebe nebo třetí osoby, čímž vznikla ztráta ukrajinskému veřejnému rozpočtu nebo majetku.“
- 20 Rozhodnutí 2014/119 bylo naposledy změněno rozhodnutím Rady (SZBP) 2016/318 ze dne 4. března 2016, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2016, L 60, s. 76), a nařízení č. 208/2014 bylo naposledy změněno prováděcím nařízením Rady (EU) 2016/311 ze dne 4. března 2016, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2016, L 60, p. 1).
- 21 Rozhodnutím 2016/318 byl změněn článek 5 rozhodnutí 2014/119, a to tak, že platnost omezujících opatření týkajících se žalobce byla prodloužena do 6. března 2017.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 22 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 15. května 2014 podal žalobce projednávanou žalobu.
- 23 Dne 12. srpna 2014 předložila Rada žalobní odpověď. Téhož dne podala žádost o důvěrné zacházení, kterou se domáhala, aby obsah přílohy nebyl citován v dokumentech souvisejících s touto věcí, k nimž má přístup veřejnost.
- 24 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 18. září 2014 podala Evropská komise návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady. Usnesením ze dne 6. listopadu 2014 předseda devátého senátu Tribunálu toto vedlejší účastenství povolil. Podáním došlým dne 17. prosince 2014 se Komise vzdala práva na předložení spisu vedlejšího účastníka.
- 25 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 30. září 2014 podala Ukrajina návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady. Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 24. prosince 2014 Ukrajina Tribunál informovala, že bere svůj návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice zpět. Usnesením ze dne 11. března 2015 předseda devátého senátu Tribunálu rozhodl o vyškrtnutí Ukrajiny jakožto vedlejší účastnice řízení.
- 26 Dne 31. října 2014 předložil žalobce repliku a dne 18. prosince 2014 předložila Rada dupliku. Téhož dne podala Rada žádost o důvěrné zacházení, kterou se domáhala, aby obsah přílohy nebyl citován v dokumentech souvisejících s touto věcí, k nimž má přístup veřejnost.
- 27 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 15. května 2015 upravil žalobce návrhová žádání tak, že znějí i na zrušení rozhodnutí 2015/364 a prováděcího nařízení 2015/357 v rozsahu, v němž se ho tyto akty týkají. Rada předložila své vyjádření ve stanovené lhůtě. Dne 14. září 2015 rovněž podala žádost o důvěrné zacházení, kterou se domáhala, aby obsah některých příloh nebyl citován v dokumentech souvisejících s touto věcí, k nimž má přístup veřejnost.
- 28 Na návrh devátého senátu Tribunál na základě článku 28 svého jednacího řádu rozhodl o předání věci rozšířenému soudnímu kolegiu.
- 29 Na návrh soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (devátý rozšířený senát) o zahájení ústní části řízení.

- 30 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 27. dubna 2016.
- 31 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil zaprvé rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014 a zadruhé rozhodnutí 2015/364 a prováděcí nařízení 2015/357 v rozsahu, v němž se ho týkají;
  - podpůrně rozhodl, že se na žalobce neuplatní čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119 ve znění rozhodnutí 2015/143 ani čl. 3 odst. 1 nařízení č. 208/2014 ve znění nařízení 2015/138;
  - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 32 Rada, podporovaná Komisí, navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl,
  - podpůrně, v případě částečného zrušení aktů z března 2014, rozhodl o zachování účinků rozhodnutí 2014/119 vůči žalobci až do okamžiku, kdy nastanou účinky částečného zrušení nařízení č. 208/2014, a v případě částečného zrušení aktů z března 2015 rozhodl o zachování účinků rozhodnutí 2014/119 v pozměněném znění vůči žalobci až do okamžiku, kdy nastanou účinky částečného zrušení nařízení č. 208/2014 ve znění prováděcího nařízení 2015/357;
  - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K návrhovým žádáním znějícím na zrušení aktů z března 2014 v původním znění v rozsahu, v němž se vztahují na žalobce

- 33 Žalobce vznáší na podporu své žaloby znějící na zrušení aktů z března 2014 v původním znění šest žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z neexistence právního základu. Druhý vychází z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu. Třetí vychází z nedostatku odůvodnění. Čtvrtý vychází z porušení práva vlastnit majetek a práva na dobrou pověst. Pátý vychází z nesprávného skutkového zjištění a zjevně nesprávného posouzení. Šestý vychází z neexistence důkazů.
- 34 V rámci pátého a šestého žalobního důvodu, které je třeba posoudit v první řadě, žalobce v podstatě namítá, že rozhodnutí, kterým mu byla uložena omezující opatření, nebylo přijato na dostatečně pevném skutkovém základě, a že se tedy Rada dopustila při jeho posuzování zjevného pochybení.
- 35 Rada tvrdí, že v dopise ze dne 3. března 2014 bylo uvedeno, že probíhá vyšetřování související s účastí žalobce na zneužití státních prostředků ve značné výši a jejich následném nezákonném převodu do zahraničí, což odpovídalo odůvodnění uvedenému v aktech z března 2014. V dokumentu ze dne 8. července 2014 (viz bod 12 výše) je kromě toho potvrzeno, že bylo na Ukrajině zahájeno přípravné vyšetřování žalobce, který byl podezříván mimo jiné ze zneužití státních prostředků ve značné výši.
- 36 Je třeba připomenout, že Rada má sice širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o obecná kritéria, která je třeba vzít v úvahu při přijímání omezujících opatření, avšak účinnost soudního přezkumu zaručeného v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie vyžaduje, aby se soud Evropské unie při přezkumu legality důvodů, o které se opírá rozhodnutí o zařazení jména určité osoby na seznam osob, vůči nimž jsou namířena omezující opatření, nebo o jeho ponechání na tomto seznamu, ujistil o tom,

zda se toto rozhodnutí, které má ve vztahu k této osobě charakter individuálního rozhodnutí, opírá o dostatečně pevný skutkový základ. Proto je třeba ověřit skutečnosti uváděné v odůvodnění, ze kterého uvedené rozhodnutí vychází, tak aby se soudní přezkum neomezoval na posouzení abstraktní pravděpodobnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřil na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který je sám o sobě považován za dostatečnou oporu tohoto rozhodnutí, podloženy dostatečně přesným a konkrétním způsobem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. dubna 2015, Anboubá v. Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:248, body 41 a 45 a citovaná judikatura).

- 37 V projednávaném případě je kritérium stanovené v čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119 formulováno tak, že se omezující opatření přijímají vůči osobám určeným jako osoby odpovědné za skutky spočívající ve zneužití státních prostředků. Z bodu 2 odůvodnění uvedeného rozhodnutí kromě toho vyplývá, že Rada tato opatření přijala „s cílem konsolidovat a podpořit právní stát [...] na Ukrajině“.
- 38 Jméno žalobce bylo na seznam zařazeno z důvodu, že byl „[osobou], proti níž je na Ukrajině vedeno trestní řízení za účelem vyšetření trestných činů v souvislosti se zneužitím ukrajinských státních prostředků a jejich nezákonným převodem do zahraničí“.
- 39 Na podporu odůvodnění zařazení jména žalobce na seznam poukazuje Rada na dopis ze dne 3. března 2014. V první části tohoto dopisu se uvádí, že „ukrajinské donucovací orgány“ zahájily řadu trestních řízení na základě trestných činů spáchaných bývalými vysoce postavenými představiteli, mezi nimiž je uveden i žalobce. V dopise je dále v obecné rovině uvedeno, že předmětným vyšetřováním „bylo zjištěno zneužití státních prostředků ve značné výši a jejich následný nezákonný převod do zahraničí“.
- 40 Není sporné, že žalobce byl určen „jako osoba odpovědná za zneužití ukrajinských státních prostředků“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119 pouze na tomto základě. Dopis ze dne 3. března 2014 je totiž ze všech důkazů předložených Radou v průběhu tohoto řízení jediným, který předchází přijetí aktů z března 2014, a legalita uvedených aktů tudíž musí být posouzena z hlediska tohoto jediného důkazu.
- 41 Je třeba konstatovat, že ačkoliv se jedná o dopis od vysokého justičního orgánu třetí země, obsahuje pouze obecné a neurčité tvrzení spojující žalobcovo jméno – vedle jmen dalších bývalých vysoce postavených představitelů – s vyšetřováním, kterým byly v podstatě prokázány skutky spočívající ve zneužití státních prostředků. Dopis neobsahuje žádné upřesnění ke zjištění skutků ověřovaných vyšetřováním vedeným ukrajinskými orgány, natož pak k individuální – byť jen presumované – odpovědnosti žalobce v souvislosti s těmito skutky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. ledna 2016, Azarov v. Rada, T-332/14, nezveřejněný, EU:T:2016:48, bod 46; obdobně rovněž viz rozsudek ze dne 26. října 2015, Portnov v. Rada, T-290/14, EU:T:2015:806, body 43 a 44).
- 42 Ještě je třeba uvést, že na rozdíl od věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 27. února 2014, Ezz a další v. Rada (T-256/11, EU:T:2014:93, body 57 až 61), potvrzený v řízení o kasačním opravném prostředku rozsudkem ze dne 5. března 2015, Ezz a další v. Rada (C-220/14 P, EU:C:2015:147), na něž poukazuje Rada, v projednávané věci Rada neměla k dispozici informace o skutcích či jednáních, které žalobci konkrétně vytýkaly ukrajinské orgány, a dopis ze dne 3. března 2014 nemůže představovat – ani v případě, že je posuzován ve svém kontextu – dostatečně pevný skutkový základ ve smyslu judikatury citované v bodě 36 výše pro zařazení žalobcova jména na seznam s odůvodněním, že byl určen „jako osoba odpovědná“ za zneužití státních prostředků (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. října 2015, Portnov v. Rada, T-290/14, EU:T:2015:806, body 46 až 48).
- 43 Bez ohledu na to, v jakém stadiu se nacházelo řízení, jež mělo být s žalobcem vedeno, Rada vůči němu nemohla přijmout omezující opatření bez znalosti skutků spočívajících ve zneužití státních prostředků, které mu byly konkrétně vytýkány ukrajinskými orgány. Pouze při znalosti těchto skutků by totiž byla Rada schopna určit, zda mohou být kvalifikovány jako zneužití státních prostředků a mohou zpochybnit existenci právního státu na Ukrajině, jehož konsolidace a podpora jsou cílem, který je

sledován přijetím předmětných omezujících opatření, jak bylo připomenuto v bodě 37 výše (rozsudky ze dne 28. ledna 2016, Kljujev v. Rada, T-341/14, EU:T:2016:47, bod 50, a ze dne 28. ledna 2016, Azarov v. Rada, T-331/14, EU:T:2016:49, bod 55).

- 44 V případě zpochybnění legality je ostatně úkolem příslušného unijního orgánu, aby prokázal, že důvody uplatňované vůči dotyčné osobě jsou podložené, přičemž tato osoba není povinna předložit negativní důkaz o tom, že uvedené důvody podložené nejsou (rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 120 a 121, a ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, body 65 a 66).
- 45 S ohledem na vše výše uvedené je třeba dospět k závěru, že se zařazení žalobcova jména na seznam neopírá o skutkový základ, který by postačoval k tomu, aby byla splněna kritéria pro určení osob, na něž se vztahují předmětná omezující opatření stanovená v rozhodnutí 2014/119.
- 46 Kromě toho je třeba konstatovat, že tato protiprávnost přetrvávala až do okamžiku, kdy vstoupily v platnost akty z března 2015, kterými byl nahrazen seznam a pozměněno odůvodnění zařazení jména žalobce na seznam.
- 47 S ohledem na tento závěr není třeba rozhodnout o argumentu žalobce směřujícímu k tomu, aby bylo rozhodnuto, že zařazení jeho jména na seznam na základě aktů z března 2014 je protiprávní, pokud jde o období od 31. ledna do 6. března 2015, tj. od okamžiku, kdy vstoupily v platnost akty z ledna 2015, do okamžiku, kdy vstoupily v platnost akty z března 2015. S ohledem na zrušení aktů z března 2014 v rozsahu, v němž se týkají žalobce, se totiž omezující opatření na žalobce v této době nevztahovala.
- 48 Pátému a šestému žalobnímu důvodu jako celku je tudíž třeba vyhovět a rozhodnutí 2014/119 v původním znění zrušit v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobce, přičemž není nutné se vyjadřovat k ostatním žalobním důvodům.
- 49 V důsledku zrušení rozhodnutí 2014/119 je třeba v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobce, zrušit i nařízení č. 208/2014 v původním znění, jehož předpokladem je podle čl. 215 odst. 2 SFEU rozhodnutí přijaté podle hlavy V kapitoly 2 Smlouvy o EU.
- K návrhovým žádáním znějícím na zrušení aktů z března 2014, ve znění aktů z ledna a března 2015, v rozsahu, v němž se vztahují na žalobce*
- 50 V návrhu na úpravu návrhových žádání žalobce požádal o rozšíření obsahu žaloby tak, aby zněla na zrušení aktů z března 2015 v rozsahu, v němž se ho týkají.
- 51 Žalobce vznáší na podporu svého návrhu na zrušení aktů z března 2014 ve znění aktů z ledna a března 2015 sedm žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z neexistence právního základu. Druhý vychází z porušení kritérií pro zařazení na seznam. Třetí vychází z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu. Čtvrtý vychází z nedostatku odůvodnění. Pátý vychází z porušení práva vlastnit majetek a práva na dobrou pověst. Šestý vychází ze zjevně nesprávného posouzení a sedmý vychází z protiprávnosti kritérií pro zařazení na seznam.
- 52 Zprv je třeba posoudit třetí žalobní důvod, zadruhé čtvrtý žalobní důvod, zatřetí první žalobní důvod ve spojení se sedmým žalobním důvodem, začtvrté druhý žalobní důvod ve spojení se šestým žalobním důvodem a nakonec je třeba posoudit pátý žalobní důvod.

Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu

- 53 V rámci třetího žalobního důvodu žalobce namítá, že bylo porušeno jeho právo na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu, jelikož Rada neuvedla na podporu zařazení jeho jména na seznam důkazy a informace a neprovedla pečlivě a nestranně posouzení tvrzení týkajících se zařazení jeho jména na seznam s ohledem na vyjádření, která žalobce uvedl v dopise ze dne 17. února 2015.
- 54 Rada, podporovaná Komisí, argumenty žalobce zpochybňuje.
- 55 Předně je třeba připomenout, že dodržování práva na obhajobu, které je zakotveno v čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv, které Smlouva o EU přiznává stejnou právní sílu jako Smlouvám, obsahuje právo být vyslechnut a právo na přístup ke spisu, kdežto právo na účinnou soudní ochranu, které je zaručeno v článku 47 Listiny, vyžaduje, aby měl dotýčný možnost seznámit se s důvody přijatého rozhodnutí, které se ho týká (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 98 až 100).
- 56 Z toho vyplývá, že Rada musí při přijímání rozhodnutí, kterým se na seznamu osob, subjektů či orgánů, na které se vztahují omezující opatření, ponechává jméno či název osoby, subjektu nebo orgánu, respektovat právo této osoby, tohoto subjektu či tohoto orgánu být předem vyslechnutý, pokud vůči nim v rozhodnutí o ponechání jejich jména či názvu na seznamu přihlíží k novým skutečnostem, tedy ke skutečnostem, které nebyly uvedeny v původním rozhodnutí o zařazení jejich jména či názvu na tento seznam (rozsudek ze dne 4. června 2014, Sina Bank v. Rada T-67/12, nezveřejněný, EU:T:2014:348, bod 68 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. prosince 2011, Francie v. People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 62).
- 57 V projednávaném případě je třeba uvést, že ponechání jména žalobce na seznamu na základě aktů z března 2015 vychází z dopisu ze dne 30. prosince 2014.
- 58 V tomto ohledu je třeba rovněž připomenout, že před přijetím rozhodnutí o ponechání jména žalobce na seznamu Rada žalobci dopis ze dne 30. prosince 2014 zaslala (viz bod 16 výše). Dopisem ze dne 2. února 2015 kromě toho Rada žalobce informovala o svém záměru ponechat vůči němu omezující opatření v platnosti, přičemž ho informovala, že se může vyjádřit (viz bod 16 výše).
- 59 Z toho vyplývá, že žalobce měl přístup k informacím a důkazům, na jejichž základě vůči němu Rada ponechala omezující opatření v platnosti, a mohl se včas vyjádřit (viz bod 16 výše).
- 60 Žalobce kromě toho neprokázal, že mu tvrzené obtíže související s přijatými informacemi a dobou, kterou měl na vyjádření se k tvrzením Rady, bránily ve včasné úpravě návrhových žádání nebo v rozvedení argumentů na jeho obhajobu.
- 61 Z výše uvedeného vyplývá, že zasláním důkazů v průběhu řízení byl dostatečně zajištěn výkon práva žalobce na obhajobu a jeho práva na účinnou soudní ochranu.
- 62 Třetí žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění

- 63 V rámci čtvrtého žalobního důvodu žalobce zaprvé namítá, že v odůvodnění ponechání jeho jména na seznamu není popsána povaha ani předmět tohoto trestního řízení ani to, jakou má souvislost se zneužitím státních prostředků nebo majetku nebo zneužitím pravomoci veřejného činitele; zadruhé namítá, že Rada ve zmíněném odůvodnění pouze převzala znění kritérií pro zařazení na seznam, jež jsou uvedena v rozhodnutí a nařízení; zatřetí namítá, že dopis Rady ze dne 2. února 2015, dopis ze dne

30. prosince 2014 ani dopis Rady ze dne 6. března 2015 tento nedostatek neodstranily, a začtvrté namítá, že nedostatek odůvodnění je obzvlášť vážný s ohledem na výtky, které žalobce vznesl v průběhu řízení, dlouhou dobu, kterou měla Rada od původního zařazení jména žalobce na seznam k tomu, aby formulovala odůvodnění, a úplnou absenci naléhavosti či hrozby, že by žalobce majetek promrhal, jelikož jeho majetek byl již zmrazen.

- 64 Rada, podporovaná Komisí, argumenty žalobce zpochybňuje.
- 65 Nejprve je třeba připomenout, že odůvodnění požadované článkem 296 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv musí být přizpůsobeno povaze napadeného aktu a kontextu, ve kterém byl přijat. Musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak, aby se zúčastněná osoba mohla seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl provést přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech daného případu (viz rozsudek ze dne 14. dubna 2016, Ben Ali v. Rada, T-200/14, nezveřejněný, EU:T:2016:216, bod 94 a citovaná judikatura).
- 66 Není požadováno, aby odůvodnění vylíčko všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast. Akt nepříznivě zasahující do právního postavení je tak dostatečně odůvodněn, jestliže byl vydán v souvislostech, které jsou zúčastněné osobě známy a umožňují jí pochopit dosah opatření, které vůči ní bylo přijato. Stupeň podrobnosti odůvodnění aktu dále musí být přiměřený materiálním možnostem a technickým podmínkám, za kterých musí být akt vydán, nebo lhůtě, v níž musí být akt přijat (viz rozsudek ze dne 14. dubna 2016, Ben Ali v. Rada, T-200/14, nezveřejněný, EU:T:2016:216, bod 95 a citovaná judikatura).
- 67 Zejména je třeba podotknout, že odůvodnění opatření spočívajícího ve zmrazení majetku v zásadě nemůže spočívat pouze v obecné a stereotypní formulaci. S výhradami uvedenými výše v bodě 66 musí být v takovém opatření naopak uvedeny specifické a konkrétní důvody, na základě kterých se Rada domnívá, že je relevantní právní úprava na dotyčnou osobu použitelná (viz rozsudek ze dne 14. dubna 2016, Ben Ali v. Rada, T-200/14, nezveřejněný, EU:T:2016:216, bod 96 a citovaná judikatura).
- 68 V projednávaném případě je třeba uvést, že obdobně jako v původním odůvodnění zařazení na seznam je i v odůvodnění pozměněném akty z března 2015 (viz bod 19 výše) uvedena skutečnost, jež představuje oporu pro zařazení žalobce jména na seznam, a sice okolnost, že proti němu ukrajinské orgány vedou trestní řízení z důvodu zneužití státních prostředků nebo majetku.
- 69 Rozhodnutí, že opatření budou vůči žalobci ponechána v platnosti, bylo nadto vydáno v souvislostech, které mu byly známy, a žalobce se v rámci korespondence, jež probíhala v průběhu tohoto řízení, seznámil s dopisem ze dne 30. prosince 2014, o který Rada opřela své rozhodnutí ponechat omezující opatření vůči žalobci v platnosti a jehož prostřednictvím poskytla k zařazení jména žalobce na seznam upřesňující vysvětlení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. listopadu 2012, Rada v. Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, body 53 a 54 a citovaná judikatura, a ze dne 6. září 2013, Bank Melli Iran v. Rada, T-35/10 a T-7/11, EU:T:2013:397, bod 88), zejména podrobný popis skutků, které mu byly vytýkány.
- 70 Pokud jde dále o údajně stereotypní odůvodnění zařazení na seznam, je třeba uvést, že i když jsou úvahy obsažené v tomto odůvodnění stejné jako ty, na jejichž základě byla omezující opatření uložena ostatním fyzickým osobám uvedeným na seznamu, popisují konkrétní situaci žalobce, vůči kterému byla podle Rady ze stejného důvodu jako vůči ostatním osobám vedena soudní řízení související s vyšetřováním z důvodu zneužití státních prostředků na Ukrajině (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. února 2014, Ezz a další v. Rada, T-256/11, EU:T:2014:93, bod 115).

71 S ohledem na vše výše uvedené je třeba dospět k závěru, že v aktech z března 2014 ve znění aktů z ledna a března 2015 jsou právně dostačujícím způsobem uvedeny právní a skutkové okolnosti, které jsou podle orgánu, jenž je vydal, jejich základem.

72 Čtvrtý žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

K první a sedmému žalobnímu důvodu, které vycházejí z neexistence právního základu a námitky protiprávnosti kritéria pro zařazení na seznam

73 V rámci prvního žalobního důvodu žalobce namítá, že článek 29 SEU nebyl pro přijetí rozhodnutí vhodným právním základem, protože Rada neprokázala, že žalobce na Ukrajině ohrožoval právní stát nebo porušoval lidská práva. Žalobce je naopak toho názoru, že při událostech z února 2014 v Kyjevě usnadnil zklidnění situace mezi účastníky konfliktu a převzal odpovědnost za jednání o dohodě o přidružení mezi Ukrajinou a Uníí.

74 Nedávný vývoj situace na Ukrajině, co se týče neexistence spravedlivého procesu s žalobcem a všeobecného nedodržování základních práv, podle něj potvrzuje, že nový režim na Ukrajině sám ohrožuje demokracii a právní stát a flagrantně a systematicky porušuje lidská práva.

75 Z protiprávnosti rozhodnutí 2014/119 podle žalobce nakonec plyne, že neexistuje podklad pro vydání nařízení na základě článku 215 SFEU.

76 V rámci sedmého žalobního důvodu, který je v podstatě uplatněn na podporu druhého bodu návrhových žádání, vznáší žalobce námitku protiprávnosti a tvrdí, že pokud by mělo být kritérium pro zařazení na seznam vykládáno široce s přihlédnutím k jakémukoliv vyšetřování ze strany ukrajinských orgánů – bez ohledu na to, zda je takové vyšetřování podložené a kontrolované a zda probíhá v rámci určitého rozhodnutí či soudního řízení – či jakémukoliv zneužití pravomoci veřejného činitele za účelem neoprávněného zvýhodnění – bez ohledu na to, zda existuje tvrzení o zneužití státních prostředků – takové kritérium by bylo svévolné, neopíralo by se o vhodný právní základ nebo by bylo nepřiměřené vzhledem k cílům aktů z března 2014.

77 Rada, podporovaná Komisí, argumenty žalobce zpochybňuje.

78 Je tedy třeba posoudit soulad kritéria pro zařazení na seznam, které je uvedeno v čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119, ve znění rozhodnutí 2015/143, s cíli společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) a konkrétně proporcionalitu uvedeného kritéria z hlediska výše uvedených cílů.

79 Předně je třeba připomenout, že cíle Smlouvy o EU týkající se SZBP jsou uvedeny zejména v čl. 21 odst. 2 písm. b) SEU, který stanoví:

„Unie vymezuje a provádí společné politiky a činnosti a usiluje o dosažení vysokého stupně spolupráce ve všech oblastech mezinárodních vztahů ve snaze: [...] upevňovat a podporovat demokracii, právní stát, lidská práva a zásady mezinárodního práva“.

80 Dále je třeba připomenout, že bod 2 odůvodnění rozhodnutí 2014/119 stanoví toto:

„Dne 3. března 2014 Rada rozhodla o zaměření sankcí na opatření pro zmrazení a zpětné získání majetku osob určených jako osoby odpovědné za zneužití ukrajinských státních prostředků a osoby odpovědné za porušování lidských práv na Ukrajině s cílem konsolidovat a podpořit právní stát a dodržování lidských práv na Ukrajině.“

- 81 Kritérium pro zařazení na seznam uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a) rozhodnutí 2014/119, jak bylo pozměněno rozhodnutím 2015/143, je na základě výše uvedeného následující:

„Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náleží osobám odpovědným za zneužití ukrajinských státních prostředků a za porušování lidských práv na Ukrajině, a fyzickým nebo právníkům osobám, subjektům či orgánům s nimi spojeným, jak jsou uvedeny v příloze, nebo které tyto osoby vlastní, drží či kontrolují.

Pro účely tohoto rozhodnutí se osobou odpovědnou za zneužití ukrajinských státních prostředků rozumí i každá osoba, kterou ukrajinské orgány vyšetřují v souvislosti se:

a) zneužitím ukrajinských veřejných prostředků nebo majetku či se spoluúčastí na těchto činech [...]"

- 82 Nakonec je třeba připomenout, že odůvodnění zařazení jména žalobce na seznam zní na základě aktů z března 2015 takto:

„Osoba, proti níž ukrajinské orgány vedou trestní řízení z důvodu zneužití veřejných prostředků nebo majetku a v souvislosti se zneužitím pravomoci veřejného činitele za účelem neoprávněného zvýhodnění sebe nebo třetí osoby, čímž vznikla ztráta ukrajinskému veřejnému rozpočtu nebo majetku.“

- 83 Předně je nutno konstatovat, že jak uznává Rada ve svém písemném vyjádření, omezující opatření byla vůči žalobci přijata výhradně s cílem konsolidovat a podpořit právní stát na Ukrajině. Argumenty žalobce vycházející z toho, že kritérium pro zařazení na seznam uvedené v rozhodnutí 2014/119 nenaplnuje jiné cíle SZBP, jsou tedy irelevantní.

- 84 Je tudíž třeba ověřit, zda kritérium pro zařazení na seznam stanovené v rozhodnutí 2014/119 a pozměněné rozhodnutím 2015/143, které se vztahuje na osoby odpovědné za zneužití ukrajinských státních prostředků, odpovídá cíli spočívajícímu v konsolidaci a podpoře právního státu na Ukrajině, na který se poukazuje v tomtéž rozhodnutí.

- 85 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v judikatuře týkající se omezujících opatření v souvislosti se situací v Tunisku a Egyptě bylo konstatováno, že takových cílů, jaké jsou uvedeny v čl. 21 odst. 2 písm. b) a d) SEU, má být dosaženo zmrazením majetku, jehož rozsah je – jako je tomu i v projednávaném případě – omezen na osoby odpovědné za zneužití veřejných prostředků, jakož i osoby, subjekty či orgány s nimi spojené, tj. osoby, jejichž jednání může narušit řádné fungování veřejnoprávních institucí a orgánů, které jsou s nimi spojené (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 28. května 2013, Trabelsi a další v. Rada, T-187/11, EU:T:2013:273, bod 92; ze dne 27. února 2014, Ezz a další v. Rada, T-256/11, EU:T:2014:93, bod 44, a ze dne 14. dubna 2016, Ben Ali v. Rada, T-200/14, nezveřejněný, EU:T:2016:216, bod 68).

- 86 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že pokud jde o žalobce, kritérium pro zařazení na seznam vychází z trestných činů „zneužití státních prostředků“, a spadá do právního rámce, který je jednoznačně vymezen rozhodnutím 2014/119 a sledováním relevantního cíle Smlouvy o EU, na který je v tomto rozhodnutí poukázáno a je uveden v bodě 2 jeho odůvodnění, a sice cíle spočívajícího v konsolidaci a podpoře právního státu na Ukrajině.

- 87 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak plyne z článku 2 SEU, jakož i z preambule Smlouvy o EU a preambule Listiny základních práv, právní stát je jednou z předních hodnot, na kterých je založena Unie. Uznávání hodnoty právního státu kromě toho podle článku 49 SEU představuje podmínku přistoupení k Unii. Pojem „právní stát“ je zakotven i v preambuli Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950.

- 88 Z judikatury Soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva, jakož i z práce Rady Evropy skrze Evropskou komisi pro demokracii prostřednictvím práva plyne demonstrativní výčet zásad a norem, které lze podřadit pod pojem právní stát. Patří mezi ně zásady legality, právní jistoty a zákazu svévole výkonné moci; nezávislých a nestranných soudů; účinného soudního přezkumu včetně dodržování základních práv a rovnosti před zákonem [v tomto ohledu viz seznam kritérií právního státu, který přijala Evropská komise pro demokracii prostřednictvím práva na svém sto šestém plenárním zasedání (Benátky, 11. až 12. března 2016)]. V kontextu vnější činnosti Unie kromě toho zmiňují některé právní nástroje jakožto zásadu spadající pod pojem právního státu mimo jiné i boj proti korupci [viz například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1638/2006 ze dne 24. října 2006 o obecných ustanoveních o zřízení evropského nástroje sousedství a partnerství (Úř. věst. 2006, L 310, s. 1)].
- 89 I když nelze vyloučit, že určitá jednání související se zneužitím státních prostředků mohou právní stát ohrozit, nelze připustit, aby důvodem pro zásah Unie s cílem konsolidovat a podpořit právní stát ve třetí zemi v rámci jejích pravomocí v oblasti SZBP byl jakýkoliv případ zneužití státních prostředků spáchaný v této zemi. K tomu, aby bylo možné konstatovat, že zneužití státních prostředků může odůvodnit činnost Unie v rámci SZBP vycházející z cíle spočívajícího v upevňování a podpoře právního státu, je přinejmenším nezbytné, aby byly vytyčány skutky s to ohrozit institucionální a právní základy dotyčné země.
- 90 V této souvislosti se lze domnívat, že kritérium pro zařazení na seznam je v souladu s unijním právním řádem pouze tehdy, pokud mu může být přikládán význam, který je slučitelný s požadavky obsaženými v normách vyšší právní síly, jež musí respektovat, a konkrétně s cílem spočívajícím v konsolidaci a podpoře právního státu na Ukrajině. Tento výklad kromě toho umožňuje respektovat široký prostor pro uvážení, který má Rada při vymezování obecných kritérií pro zařazení na seznam, a zároveň zaručit v zásadě úplný přezkum legality unijních aktů z hlediska základních práv (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. července 2014, *National Iranian Oil Company v. Rada*, T-578/12, nezveřejněný, EU:T:2014:678, bod 108 a citovaná judikatura, potvrzený v řízení o kasačním oprávněném prostředku rozsudkem ze dne 1. března 2016, *National Iranian Oil Company v. Rada*, C-440/14 P, EU:C:2016:128).
- 91 Uvedené kritérium tudíž musí být vykládáno v tom smyslu, že se nevztahuje abstraktně na jakékoliv zneužití státních prostředků, ale dopadá spíše na zneužití státních prostředků či majetku, které s ohledem na hodnotu zpronevěřených prostředků či majetku nebo jejich druh nebo okolnosti, za kterých k tomuto zneužití došlo, přinejmenším může vést k ohrožení institucionálních a právních základů Ukrajiny, a to zejména k porušení zásad legality, zákazu svévole moci výkoné, účinného soudního přezkumu a rovnosti před zákonem, a v konečném důsledku k ohrožení dodržování zásad právního státu v této zemi (viz bod 89 výše). Takto vyložené kritérium pro zařazení na seznam je přiměřené relevantním cílům Smlouvy o EU a je s nimi v souladu.
- 92 Argument žalobce vycházející z nedávného vývoje situace na Ukrajině, co se týče skutečnosti, že s ním nebyl veden spravedlivý proces a nebyla dodržena jeho základní práva, tento závěr nezpochybňuje.
- 93 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Ukrajina je od roku 1995 členským státem Rady Evropy a ratifikovala Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod a Unie i mezinárodní společenství uznaly legitimitu nového ukrajinského režimu. Rada tedy nepochybila, když vycházela z důkazů, které jí předložil vysoký justiční orgán této země a týkaly se trestního řízení souvisejícího s tvrzeními o zneužití státních prostředků nebo majetku, jež byla uplatněna vůči žalobci, a nepochybnila přitom legitimitu a legitimitu ukrajinského režimu a soudního systému.
- 94 Samozřejmě nelze vyloučit, že pokud žalobce předloží důkazy, které by mohly prokázat, že skutky, které jsou mu vytykány, jsou zjevně nepravdivé či zkreslené, Rada musí informace, které jí byly předloženy, ověřit a případně vyžadovat doplnění informací či důkazů.

- 95 V projednávaném případě však žalobce poukazuje na neexistenci opravdového soudního řízení a v obecné rovině vyjadřuje pochybnosti o legitimitě nového ukrajinského režimu a o nestrannosti ukrajinského soudního systému.
- 96 Tyto okolnosti však nemohly zpochybnit pravděpodobnost obvinění vznesených vůči žalobci, což je předmětem posouzení provedeného níže v rámci druhého a šestého žalobního důvodu, ani nemohly prokázat, že konkrétní situace žalobce byla v průběhu řízení, která se jej týkají a na jejichž základě byla vůči němu přijata omezující opatření, dotčena problémy ukrajinského soudního systému, na které poukazuje. Za okolností daného případu tedy Rada nebyla povinna dodatečně prověřit důkazy, které jí předložily ukrajinské orgány.
- 97 Nakonec je třeba podotknout, že v rozsahu, v němž by posouzení argumentace žalobce vyžadovalo, aby se Tribunál vyjádřil k legalitě změny ukrajinského režimu a posoudil opodstatněnost závěrů, ke kterým v tomto ohledu dospěly různé mezinárodní orgány, včetně politických závěrů Rady, je nutno konstatovat, že takové posouzení nespadá do rozsahu přezkumu, který Tribunál vykonává v souvislosti s akty, jež jsou předmětem posuzované věci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. dubna 2013, Gbagbo v. Rada, T-119/11, EU:T:2013:216, bod 75).
- 98 Závěr uvedený v bodě 91 výše nezpochybňuje ani argument uplatněný v podobě námitky protiprávnosti, podle něhož nelze kritérium pro zařazení na seznam vykládat s přihlédnutím k vyšetřováním, jež neprobíhají v rámci soudního řízení.
- 99 V tomto ohledu je třeba připomenout, že i když unijní soud konstatoval, že určení osoby jako osoby odpovědné ze spáchání trestného činu nutně nevede k jejímu odsouzení pro takový trestný čin (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. března 2015, Ezz a další v. Rada, C-220/14 P, EU:C:2015:147, body 71 a 72), nic to nemění na tom, že v případě zpochybnění legality je úkolem příslušného unijního orgánu, aby prokázal, že důvody uplatňované vůči dotyčné osobě jsou podložené, přičemž tato osoba není povinna předložit negativní důkaz o tom, že uvedené důvody podložené nejsou (rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 120 a 121, a ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, body 65 a 66).
- 100 Kritérium pro zařazení na seznam uvedené v aktech z března 2014, jak bylo pozměněno akty z ledna 2015, v projednávaném případě Radě umožňuje pouze to, aby v souladu s rozsudkem ze dne 27. února 2014, Ezz a další v. Rada (T-256/11, EU:T:2014:93), zohlednila vyšetřování z důvodu zneužití státních prostředků jako skutečnost, která případně může být důvodem přijetí omezujících opatření, ale není tím dotčena okolnost, že s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 99 výše a výklad kritéria pro zařazení na seznam provedený v bodech 78 až 91 výše nemůže být důvodem pro činnost Rady na základě článků 21 a 29 SEU pouze to, že je určitá osoba vyšetřována v souvislosti s trestnými činy zneužití finančních prostředků.
- 101 S ohledem na vše výše uvedené je třeba dospět k závěru, že kritérium pro zařazení na seznam uvedené v čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119 je v souladu s cíli SZBP, které jsou uvedeny v článku 21 SEU, jelikož se vztahuje na osoby odpovědné za zneužití ukrajinských státních prostředků, které může ohrozit právní stát na Ukrajině.
- 102 K témuž závěru je třeba dospět i v souvislosti s návrhovými žádáními znějícími na zrušení nařízení č. 208/2014. Toto nařízení ukládá opatření spočívající ve zmrazení finančních prostředků, jež je stanoveno rozhodnutím přijatým v souladu s hlavou V kapitoly 2 Smlouvy o EU, a je tedy v souladu s článkem 215 SFEU, jelikož existuje platné rozhodnutí ve smyslu uvedeného článku.
- 103 První a sedmý žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout.

Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesplnění kritéria pro zařazení na seznam ve spojení se šestým žalobním důvodem vycházejícím ze zjevně nesprávného posouzení

- 104 V rámci druhého a šestého žalobního důvodu žalobce uvádí v podstatě dva argumenty.
- 105 V rámci prvního argumentu, který vychází z toho, že zařazení jeho jména na seznam neodpovídalo kritériím pro zařazení, žalobce namítá, že podle rozsudku ze dne 27. února 2014, Ezz a další v. Rada (T-256/11, EU:T:2014:93), nemohl být „určen jako osoba odpovědná“ za trestné činy, které mu byly kladeny za vinu, jelikož vůči němu nebylo vedeno soudní řízení či vyšetřování, které by s takovým soudním řízením souviselo.
- 106 V rámci druhého argumentu, který vychází z toho, že jméno žalobce nebylo zařazeno na seznam na dostatečně pevném skutkovém základě, žalobce namítá, že jediný důkaz, který Rada uplatnila na podporu aktů z března 2014 v pozměněném znění, tj. dopis ze dne 30. prosince 2014, nepředstavuje dostatečně pevný skutkový základ ve smyslu relevantní judikatury.
- 107 Rada, podporovaná Komisí, argumenty žalobce zpochybňuje.
- 108 Úvodem je třeba připomenout, že od 7. března 2015 se na žalobce vztahovala nová omezující opatření zavedená akty z března 2015, a to na základě kritéria pro zařazení uvedeného v čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119, jak bylo „upřesněno“ akty z ledna 2015. Rozhodnutí 2015/364 totiž není pouhým potvrzujícím aktem, nýbrž představuje samostatné rozhodnutí, které Rada přijala po provedení pravidelného přezkoumání v souladu s čl. 5 třetím pododstavcem rozhodnutí 2014/119.
- 109 Legalitu zařazení jména žalobce na seznam na základě aktů z března 2015 je tedy třeba posoudit nejprve s ohledem na kritérium pro zařazení, jak bylo upřesněno akty z ledna 2015, následně s ohledem na odůvodnění zařazení na seznam a konečně s ohledem na důkazy, o něž se toto zařazení opírá.
- 110 Co se nejprve týče kritéria pro zařazení na seznam, je třeba připomenout, že toto kritérium, jak bylo pozměněno akty z ledna 2015, stanoví, že se předmětná omezující opatření vztahují mimo jiné na osoby „odpovědné“ za zneužití ukrajinských státních prostředků, mezi něž patří i osoby, které „ukrajinské orgány vyšetřují“ v souvislosti se zneužitím ukrajinských veřejných prostředků nebo majetku (viz bod 14 výše). Jak bylo kromě toho uvedeno v rámci prvního žalobního důvodu, uvedené kritérium je nutno vykládat v tom smyslu, že se nevztahuje obecně na jakékoliv zneužití státních prostředků, ale spíše na zneužití státních prostředků či majetku, které může ohrozit dodržování zásad právního státu na Ukrajině (viz bod 91 výše).
- 111 Co se dále týče odůvodnění zařazení jména žalobce na seznam, je třeba připomenout, že žalobce je od 7. března 2015 zařazen na seznam z toho důvodu, že „proti [němu] ukrajinské orgány vedou trestní řízení z důvodu zneužití veřejných prostředků nebo majetku a v souvislosti se zneužitím pravomoci veřejného činitele za účelem neoprávněného zvýhodnění sebe nebo třetí osoby, čímž vznikla ztráta ukrajinskému veřejnému rozpočtu nebo majetku.“ (viz bod 19 výše).
- 112 Co se nakonec týče důkazů, o něž se opírá zařazení jména žalobce na seznam, je třeba uvést, že – jak uznala Rada – legalita odůvodnění zařazení jména žalobce na seznam v pozměněném znění musí být posuzována zejména s ohledem na dopis ze dne 30. prosince 2014 (viz bod 16 výše), ve kterém se poukazuje na změny, k nimž došlo v rámci různých vyšetřování žalobce.
- 113 V tomto dopise se hovoří zejména o předběžném šetření v rámci trestního řízení zahájeného vůči žalobci, které se týká zneužití státních prostředků. Toto šetření se konkrétně týkalo zneužití akcí veřejnoprávní společnosti a státních prostředků.

- 114 Za těchto okolností je třeba zaprvé uvést, že tento dopis, který představuje důkaz, na jehož základě Rada přijala akty z března 2015, dostatečně prokazuje, že proti žalobci byla ke dni přijetí aktů z března 2015 vedena trestní řízení pro zneužití státních prostředků nebo majetku.
- 115 Zadruhé je tedy třeba ověřit, zda ponechání jména žalobce na seznamu na základě aktů z března 2015 z důvodu, že proti němu bylo vedeno trestní řízení v souvislosti s takovými trestnými činy, splňovalo kritérium pro zařazení seznam, jak bylo upřesněno akty z ledna 2015 a vyloženo v rámci prvního žalobního důvodu (viz bod 110 výše).
- 116 S přihlédnutím k trestným činům, které jsou žalobci kladeny za vinu a na které je poukázáno v dopise ze dne 30. prosince 2014, je třeba připomenout, že stíhání hospodářských trestných činů, jako je zneužití státních prostředků, je důležitým prostředkem boje proti korupci a boj proti korupci představuje v kontextu vnější činnosti Unie zásadu, která spadá pod pojem právního státu (viz bod 88 výše).
- 117 Dále je třeba uvést, že trestné činy, které jsou žalobci kladeny za vinu, jsou součástí širších souvislostí, v nichž je nezanedbatelná část bývalé ukrajinské vládnoucí třídy podezírána z toho, že se při správě veřejných zdrojů dopustila závažných trestných činů a vážně tím ohrozila institucionální a právní základy země a porušila mimo jiné zásady legality, zákazu svévole výkonné moci, účinného soudního přezkumu a rovnosti před zákonem (viz body 89 až 91 výše). Uvedené je v projednávaném případě o to patrnější, že se jedná o skutky, kterých se údajně dopustil bývalý ředitel kanceláře prezidenta Ukrajiny.
- 118 Z toho vyplývá, že předmětná omezující opatření s ohledem na funkce, které žalobce zastával v rámci bývalé ukrajinské vládnoucí třídy, jako celek účinně přispívají k usnadnění stíhání trestných činů zneužití státních prostředků, jež byly spáchány na úkor ukrajinských orgánů, a usnadňují ukrajinským orgánům získat zpět prospěch z takového zneužití. Za předpokladu, že bude soudní stíhání odůvodněné, výše uvedené umožní, aby byly soudní cestou snadněji potrestány trestné činy korupce, jichž se dopustili příslušníci bývalého režimu, čímž se přispěje k podpoře právního státu v této zemi (v tomto smyslu viz judikatura uvedená v bodě 85 výše).
- 119 Kromě toho bylo na Radě, aby na dostatečném skutkovém základě prokázala, že důvody uplatňované vůči dotyčné osobě jsou ve smyslu judikatury citované v bodě 36 výše podloženy bez ohledu na fázi řízení ve smyslu ukrajinského trestního řádu a případné přijetí preventivních opatření ze strany ukrajinských orgánů.
- 120 Zahájení soudního řízení ve smyslu ukrajinského trestního řádu a případné přijetí preventivních opatření na vnitrostátní úrovni samozřejmě mohou představovat důležité nepřímé důkazy při prokazování existence skutků, které odůvodňují přijetí omezujících opatření na unijní úrovni, a vyhodnocování, zda je taková opatření nutné přijmout, aby byly zaručeny účinky postupů vnitrostátních orgánů. To ale nic nemění na tom, že přijetí omezujících opatření spadá do pravomoci Rady, která samostatně rozhoduje o tom, zda je vzhledem k cílům SZBP nutné a vhodné taková opatření přijmout nehledě na návrh, který v tomto smyslu podají orgány dotčené třetí země, či jakékoliv jiné opatření, které tyto orgány přijmou na vnitrostátní úrovni, a to pod podmínkou, že se opírá o pevný skutkový základ ve smyslu relevantní judikatury (viz bod 36 výše).
- 121 Argumenty vznesené žalobcem nadto nezpochybňují vedení vyšetřování ze strany ukrajinských orgánů ani pravděpodobnost skutků, kterých se toto vyšetřování týká a v jejichž důsledku přijala Rada předmětná omezující opatření. Cílem těchto argumentů je spíše zpochybnit procesní aspekty, totiž skutečnost, že uvedené vyšetřování neprobíhalo v rámci opravdového „soudního řízení“, či vyvrátit obvinění, jež uvedené orgány vznesly vůči žalobci ve smyslu ukrajinského trestního práva, a to zejména námitkou, že činnost, která je předmětem obvinění, není podvodná ani nevhodná, což jsou otázky, které se týkají podloženosti těchto tvrzení.

122 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že Rada neměla ověřovat opodstatněnost vyšetřování vedených vůči žalobci, nýbrž pouze opodstatněnost rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků, a to s ohledem na důkazy, které jí byly předloženy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. března 2015, Ezz a další v. Rada, C-220/14 P, EU:C:2015:147, bod 77).

123 Co se konečně týče argumentu žalobce vycházejícího z nesrovnalostí mezi dopisem ze dne 30. prosince 2014 a „oznámením o podezření“, který ukrajinské orgány zaslaly žalobci dne 23. prosince 2014, je třeba konstatovat, že skutky, jichž se týkala jednotlivá vyšetřování zahájená vůči žalobci, jsou přesně popsány v dopise ze dne 30. prosince 2014. Je třeba uvést, že rozdíly mezi těmito dvěma dokumenty, na které žalobce poukazuje, souvisí zejména s právním posouzením popsáných skutků, jako je zejména použití zpronevěřených finančních prostředků k osobním účelům, což nezpochybňuje pravděpodobnost zneužití státních prostředků. Vzhledem k tomu, že Rada o těchto skutecích věděla – což nebylo relevantním způsobem zpochybněno – měla k dispozici dostatečný podklad pro rozhodnutí o ponechání jména žalobce na seznamu.

124 Je tedy třeba dospět k závěru, že jméno žalobce bylo akty z března 2015 zařazeno na seznam na základě důkazů obsažených v dopise ze dne 30. prosince 2014 v souladu s kritériem pro zařazení na seznam, jak bylo změněno akty z ledna 2015 a vyloženo s ohledem na cíl, na němž je založeno, a sice cíl spočívající v konsolidaci a podpoře právního státu na Ukrajině.

125 Druhý a šestý žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout.

K pátému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva vlastnit majetek a práva na dobrou pověst

126 V rámci pátého žalobního důvodu žalobce namítá, že jeho jméno bylo na seznam zařazeno s tím, že nebyly respektovány odpovídající záruky, které by mu umožnily se před Radou hájit, a dále namítá nepřiměřenost omezujících opatření. V tomto ohledu zdůrazňuje, že v odůvodnění zařazení na seznam již není uveden trestný čin nezákonného převodu ukrajinských státních prostředků do zahraničí a že Rada neprokázala, že zmrazení celého majetku je v projednávaném případě – na rozdíl od částečného zmrazení – přiměřené, jelikož zmrazení finančních prostředků není odůvodněné nad rámec hodnoty údajně zpronevěřeného majetku.

127 Rada, podporovaná Komisí, argumenty žalobce zpochybňuje.

128 Předně je třeba konstatovat, že argument žalobce týkající se jeho práva na obhajobu byl zamítnut v rámci třetího žalobního důvodu (viz body 53 až 62 výše).

129 Zamítnout je třeba i argument žalobce, že v odůvodnění zařazení na seznam již není uveden trestný čin nezákonného převodu ukrajinských státních prostředků do zahraničí. Ačkoliv je pravda, že nezákonný převod státních prostředků do zahraničí již v odůvodnění zařazení na seznam ve znění aktů z března 2015 není uveden, nic to nemění na tom, že k odůvodnění omezujících opatření vztahujících se na žalobce postačuje – za předpokladu, že je opodstatněný – pouze odkaz na zneužití státních prostředků.

130 Pokud jde o výtku vycházející z nepřiměřenosti omezujících opatření, je třeba připomenout, že zásada proporcionality coby obecná zásada unijního práva vyžaduje, aby akty unijních orgánů nepřekročily meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení cílů sledovaných dotčenou právní úpravou. Pokud se tedy nabízí volba mezi několika přiměřenými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření a způsobené nepříznivé následky nesmí být nepřiměřené vzhledem ke sledovaným cílům (viz rozsudek ze dne 27. února 2014, Ezz a další v. Rada, T-256/11, EU:T:2014:93, bod 205 a citovaná judikatura).

- 131 Je pravda, že v projednávaném případě došlo k omezení práva žalobce vlastnit majetek, jelikož zejména nemůže disponovat se svými finančními prostředky nacházejícími se na území Unie s výjimkou zvláštních povolení a nesmí mu být přímo ani nepřímo zpřístupněny žádné finanční prostředky ani hospodářské zdroje.
- 132 Je však třeba předně připomenout, že jak bylo konstatováno v rámci prvního, druhého, šestého a sedmého žalobního důvodu, kritérium pro zařazení na seznam uvedené v čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119, jak bylo pozměněno rozhodnutím 2015/143, je v souladu s cíli SZBP a zařazení jména žalobce na seznam je v souladu s kritériem pro zařazení (viz body 79 až 103 a 109 až 124 výše).
- 133 Co se týče argumentu žalobce, podle něhož není zmrazení finančních prostředků odůvodněné nad rámec hodnoty údajně zpronevěřeného majetku, jak vyplývá z informací, které měla Rada k dispozici, je dále třeba konstatovat, že z údajů uvedených v dopise ze dne 30. prosince 2014 lze dovodit pouze hodnotu majetku, který byl zpronevěřen, a jakýkoliv pokus o určení výše zmrazených finančních prostředků by byl v praxi mimořádně náročný, ne-li nemožný.
- 134 Nepříznivé následky plynoucí z omezujících opatření ostatně nejsou vzhledem ke sledovaným cílům nepřiměřené, a to s ohledem na skutečnost, že tato opatření jsou ze své podstaty dočasná a vratná, a nezasahují tudíž do „podstaty“ práva vlastnit majetek, a lze se od nich za účelem pokrytí základních potřeb, uhrazení soudních poplatků či mimořádných výdajů dotčených osob odchýlit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. února 2014, Ezz a další v. Rada, T-256/11, EU:T:2014:93, bod 209).
- 135 Co se nakonec konkrétně týče argumentů vycházejících z porušení práva na dobrou pověst, je třeba dodat, že z toho, že Rada přijala vůči žalobci omezující opatření, nelze dovodit žádné závěry o vině žalobce, pokud jde o skutky, které jsou mu vytýkány. V rozsahu, v němž může přijetí těchto opatření vést k odsouzení žalobce a nedůvěře vůči jeho osobě, a mít tedy dopad na jeho dobrou pověst, je nutno konstatovat, že se takové účinky nejeví jako nepřiměřené sledovaným cílům, jak plyne z bodu 118 výše.
- 136 Pátý žalobní důvod je tedy třeba zamítnout, a v důsledku toho je třeba v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení ponechání jména žalobce na seznamu na základě aktů z března 2015, zamítnout i celou žalobu.

K zachování účinků rozhodnutí 2014/119

- 137 Rada podpůrně navrhuje, aby Tribunál v případě částečného zrušení aktů z března 2014 z důvodu právní jistoty rozhodl o zachování účinků rozhodnutí 2014/119 až do okamžiku, kdy nastanou účinky částečného zrušení nařízení č. 208/2014. Rovněž navrhuje, aby byly v případě částečného zrušení aktů z března 2015 až do okamžiku, kdy nastanou účinky částečného zrušení nařízení č. 208/2014 ve znění prováděcího nařízení 2015/357, zachovány účinky rozhodnutí 2014/119 v pozměněném znění.
- 138 Žalobce s návrhem Rady nesouhlasí.
- 139 Je třeba připomenout, že Tribunál zrušil rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014 v původním znění v rozsahu, v němž se vztahují na žalobce, a žalobu zamítl v rozsahu, v němž je namířena proti aktům z března 2015 v rozsahu, v němž se týkají žalobce.
- 140 V tomto ohledu je třeba uvést, že jak bylo připomenuto v bodě 108 výše, rozhodnutí 2015/364 není pouhým potvrzujícím aktem, nýbrž představuje samostatné rozhodnutí, které Rada přijala po provedení pravidelného přezkoumání v souladu s čl. 5 třetím pododstavcem rozhodnutí 2014/119. I když za těchto okolností vede zrušení aktů z března 2014 v rozsahu, v němž se vztahují na žalobce, ke zrušení zařazení jména žalobce na seznam, pokud jde o období, než vstoupily v platnost akty z března 2015, nemůže naproti tomu zpochybnit legalitu téhož zařazení, pokud jde o období po vstupu uvedených aktů v platnost.

141 O návrhu Rady na zachování účinků rozhodnutí 2014/119 tudíž není nutné rozhodovat.

K nákladům řízení

142 Podle čl. 134 odst. 2 jednacího řádu platí, že je-li neúspěšných účastníků řízení více, rozhodne Tribunál o rozdělení nákladů řízení.

143 Vzhledem k tomu, že žalobce požadoval náhradu nákladů řízení a Rada neměla ve věci úspěch, pokud jde o návrh na zrušení aktů uplatněný v žalobě, je důvodné uložit Radě náhradu nákladů řízení souvisejících s tímto návrhem. Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, pokud jde o návrh na zrušení aktů uplatněný v návrhu na úpravu návrhových žádání, je důvodné uložit žalobci náhradu nákladů řízení souvisejících s tímto návrhem.

144 Kromě toho podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu nesou členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady řízení. Komise tedy ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Rady 2014/119/SZBP ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině v původním znění a nařízení Rady (EU) č. 208/2014 ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině v původním znění se zrušují v rozsahu, v němž bylo na seznam osob, subjektů a orgánů, na které se vztahují tato omezující opatření, zařazeno jméno Andrije Kljujeva, a to až do okamžiku, kdy vstoupilo v platnost rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/364 ze dne 5. března 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/357 ze dne 5. března 2015, kterým se provádí nařízení č. 208/2014.**
- 2) **Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 3) **Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené A. Kljujevem v souvislosti s návrhem na zrušení aktů uplatněným v žalobě.**
- 4) **A. Kljujev ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou v souvislosti s návrhem na zrušení aktů uplatněným v návrhu na úpravu návrhových žádání.**
- 5) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Berardis

Czúcz

Pelikánová

Popescu

Buttigieg

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. září 2016.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	2
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	4
Právní otázky	5
K návrhovým žádáním znějícím na zrušení aktů z března 2014 v původním znění v rozsahu, v němž se vztahují na žalobce	5
K návrhovým žádáním znějícím na zrušení aktů z března 2014, ve znění aktů z ledna a března 2015, v rozsahu, v němž se vztahují na žalobce	7
Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu.....	8
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění	8
K první a sedmému žalobnímu důvodu, které vycházejí z neexistence právního základu a námitky protiprávnosti kritéria pro zařazení na seznam	10
Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesplnění kritéria pro zařazení na seznam ve spojení se šestým žalobním důvodem vycházejícím ze zjevně nesprávného posouzení	14
K pátému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva vlastnit majetek a práva na dobrou pověst	16
K zachování účinků rozhodnutí 2014/119	17
K nákladům řízení	18